

43.

Конъ.

Конъ-тъ има глава, трупъ, вратъ, четири крака и опашка. Всичко това скупомъ е тѣло-то на коня.

Вътре тѣло-то му се състои отъ месо, кръвь и кокали. Отвънъ месо-то е покрито съсъ кожя. По влакна-та на кожя-та распознавами косъмъ-тъ му.

Огъ малко то ждребе става голѣмъ конъ.

Конъ-тъ расте. А да расте, трѣба нѣщо да яде.

Той, конъ-тъ яде съно, слама, ечникъ, овесъ; пасе трѣва. Пие вода.

Конъ-тъ види съ очи-тѣ си, чюва съ уши-тѣ си, души съ носъ-тѣ си, вкусва съ язикъ-тѣ си и осъща по всичко-то си тѣло. Съ крака-та си тъпче, трона, рита, ходи, припка, прѣпуска, подскачя. Движе си вратътъ и го възвива. На вратъ-тъ си има гриза. Кjurши си уши-тѣ. Маха съ опашка-та си.

Конъ-тъ е живъ. Живѣе ама не говори. Никой конъ не се научя да говори.

Конъ-тъ е животно. Скотъ е, не е човѣкъ.

**

Азъ отидохъ на пазарь
 Та си купихъ конче.
 Конче каза: ъзди мене.
 Булче каза: води мене.
 Крава каза: дой ме мене.
 Агне каза: пой ме мене.
 Куче каза: бау-бау бау.
 Зайче каза: ми-ки-кяу.
 Прасе каза: пърли мене.
 Пате каза: коли мене.